

ket dels ved en Sammenslutning af ensartede Virksomheder til Opnaelse af en bedre teknisk eller kommerciel Organisation, dels ved et i samme Øjemed tilvejebragt Samarbejde mellem forskellige Industrigræne, hvor den naturlige Tilknytning er til Stede, f. Eks. derved, at den ene er Aftager af den andens Frembringelser, er kun en Konsekvens af Regeringens Standpunkt overfor Industriens Krav om Beskyttelse mod Udlandets Konkurrence og er derfor i fuld Overensstemmelse med Princippet: fri Konkurrence og fri Handel, fordi det tager Sigte paa en indre Styrkelse af Industrien og ikke en ydre Beskyttelse.

Vi har fra Regeringens Side i nøje Overensstemmelse med det Parti, hvorfra vi er udgaaet, altid erkendt, at en sund og levedygtig dansk Industri kun er et Gode for Landet, og jeg er for mit Vedkommende ikke bange for at sige, at den, saaledes som Forholdene har udviklet sig herhjemme, efter min Mening er nødvendig for Landets sociale og økonomiske Struktur, ikke alene fordi Landbruget ikke kan beskæftige hele Befolkningen, men ogsaa fordi jeg godt kan indse, at uden Hjemmeindustri er Risikoen for at blive prisgivet Udlandets Prispolitik — selv om denne jo altid i nogen Grad vil blive afbalanceret gennem Udlandets indbyrdes Konkurrence — større, end hvis en saadan konkurrencedygtig Industri ikke opretholdes. Men netop fordi vi har denne Opfattelse af Industriens Stilling og Betydning i vort økonomiske Liv, maa vi ogsaa have fuld Føje til at hævde, at en sund og levedygtig Industri kun er en saadan, som i videst muligt Omfang kan staa paa egne Ben, og som ikke til sin Opretholdelse behøver kunstige Skranker overfor Udlandet ud over den moderate Beskyttelse, som maa erkendes nødvendig og forsvarelig under Hensyn til andre Erhvervs eller Forbrugernes berettigede Interesser.

Vi mener derfor, at dansk Industris Levedygtighed, navnlig, men derfor ingenlunde udelukkende, maa søges paa de Omraader, hvor Kvaliteten gaar forud for Kvantiteten. Det vil med andre Ord sige, hvor f. Eks. Smagen og den kunstfærdige Udførelse er det afgørende, eller hvor det drejer sig om Præcisionsarbejde eller om Specialiteter, hvor teknisk Dygtighed er Hovedindsatsen. Selvfølgelig vil der ogsaa paa de Omraader, hvor de naturlige Betingelser er til Stede — Raastofferne — kunne være Tale om Masseproduktion —, jeg tænker her paa Cementindustrien. Enhver Bestræbelse indenfor Industrien selv for at naa frem paa

disse Omraader har derfor ikke alene Krav paa Regeringens fulde Sympati og Interesse, men Regeringen har efter min Opfattelse ogsaa en Pligt til efter Evne og indenfor sit Magtomraade paa virksom Maade at støtte disse Bestræbelser, og dette ottende og sidste Punkt er et Udtryk for denne Opfattelse og intet andet.

Det er, som sagt, et Tilsagn fra Regeringens Side, men et Tilsagns praktiske Betydning er jo altid betinget af, at der fra Modpartens Side er et Ønske om at benytte sig af dette Tilsagn, og derfor vil ogsaa hele dette Punkts praktiske Betydning være afhængigt af, at man fra Industriens Side erkender Rigtigheden af denne Opfattelse og ønsker denne Medvirkning.

Handelsministeriets Betænkning slutter med en Udtalelse om, at man, uden at gaa nærmere ind paa Enkelthederne i de opstillede otte Punkter, indskrænker sig til at fremsætte Forslag om, at Handelsministeren bemyndiges til indenfor den her angivne Ramme med fornøden sagkyndig Bistand paa Statens Vegne at yde Medvirkning til Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger, som maa skønnes formaalstjenlige til Krisens Mildnelse. Spørger man mig nu, paa hvilken Maade jeg har tænkt mig denne Medvirkning iværksat, skal jeg først og fremmest bemærke, at jeg naturligvis er ganske klar over, at ingen af de her foreslaede nye Foranstaltninger, for saa vidt de medfører Udgifter for Statskassen, kan gennemføres uden Rigsdagens Medvirkning. Jeg vil derfor mene, at den mest praktiske Maade at gribe Sagen an paa vil være den, at Handelsministeriet nu, efter at jeg her i dette høje Ting har haft Lejlighed til ganske kort at præcisere Betydningen og Forstaaelsen af de foreslaede nye Foranstaltninger, med al mulig Kraft optager Forhandlinger med Industriraadet for at komme til Klarhed over, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang disse Foranstaltninger kan tænkes gennemført. Industriraadet har jo i sin Erklæring af 26. Oktober erklæret sig villigt til Forhandling, og jeg har allerede udpeget tre sagkyndige til at bistaa Ministeriet i disse Forhandlinger. Disse tre Herrer er: Grosrerer Emil Hertz, Direktør, cand. polyt. Torben Rist og Fuldmægtig i Tolddepartementet J. Tottegaard. De har alle tre meddelt mig, at de er villige til at paatage sig Hvervet, men jeg ønsker gerne at tilføje, at jeg maa forbeholde mig Ret til at udvide Kredsen af sagkyndige, hvis jeg senere maatte finde Anledning dertil.

Et rent forberedende Møde af disse